

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci žalobce: **nezl. P. H.** zastoupen zákonnou zástupkyní Mgr. L. H., oba bytem,, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2016, č.j. MPSV-2016/262572-921, ve věci zamítnutí žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo),

t a k t o :

- I.** Žaloba **se zamítá**.
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2016, č.j. MPSV-2016/262572-921 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Brně (dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně) ze dne 22.8.2016, č.j. 292635/16/HO. Správní

orgán I. stupně svým rozhodnutím zamítnul žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo).

II. Žaloba

Žalobce především uvedl, že trpí kombinací dvou velmi závažných tělesných postižení, a to Duchenneova svalová dystrofie a osteogenesis imperfecta. Samostatně je schopen chůze po rovném povrchu pouze na několik desítek metrů s potřebou odpočinku již cca po 5 metrech chůze. Na delší vzdálenosti přitom používá invalidní vozík a není ani schopen chůze po schodech. Invalidní vozík je nutný nejenom kvůli chůzi s velmi malou výkonností, ale i jako ochrana před pádem a možným vznikem dalších zlomenin v důsledku zvýšené lomivosti kostí. Potíže s chůzí se přitom zhoršují, což dokládají i přiložené nálezy odborných ošetřujících lékařů. Z přiložené lékařské dokumentace také vyplývá, že žalobce je osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v bodě g) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon OZP“). Žalobce je tedy osobou s těžkou funkční poruchou pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy. Žalobce zde odkázal na odborné lékařské nálezy z neurologie, osteologie, kardiologie, rehabilitace a SPC. Konkrétně se jednalo o nález z kardiologie MUDr. P. H. ze dne 1.10.2015 a ze dne 23.6.2016, z neurologie MUDr. L. M. ze dne 22.11.2016, ze dne 24.8.2016 a ze dne 28.4.2016, z dětské kliniky nemocnice v Hradci Králové MUDr. G. H. ze dne 10.3. až 12.3.2015, z rehabilitace MUDr. L. Š. ze dne 6.5.2016, speciálního pedagogického centra Mgr. O. K., Mgr. A. M. ze dne 12.4.2016 a kliniky dětí a dorostu Královské Vinohrady prof. MUDr. M. B., CSc. ze dne 27.1.2017.

Žalobce dále uvedl, že posudková komise MPSV došla ke stejnému závěru jako posudkový lékař OSSZ Hodonín MUDr. J. K. Shodně dospěli k závěru, že žalobce není osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v bodě a), b), d)-i) nebo l) bodu 1 části I přílohy k zákonu OZP a ani osobou s těžkou nebo hlubokou mentální retardací a stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Žalobce k tomu namítal, že MUDr. J. K. posuzoval jeho zdravotní stav již v listopadu roku 2015 v rámci řízení o žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku (schodišťovou sedačku). Dospěl přitom k závěru, že žalobce je osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí dle bodu g) bodu 1 části I přílohy k zákonu OZP. Odkázal i na posudek posudkového lékaře MUDr. J. K. ze dne 2.11.2015.

Závěrem uvedl, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a bez přihlédnutí k příloze zákona OZP

III. Vyjádření žalované

Žalovaný ve svém vyjádření zejména uvedl, že posouzení zdravotního stavu žalobce MUDr. J. K. v listopadu 2015 se týkalo jiného správního řízení, tj. příspěvku na zvláštní pomůcku (schodišťovou sedačku). Žalobce pak byl rovněž posuzován v jiném období, než v nyní (listopad 2015 vs. červen 2016), přičemž zdravotní stav byl nyní posouzen i dvěma instancemi (obě se stejným výsledkem). V předešlém řízení byl jeho zdravotní stav posouzen jenom lékařem OSSZ Hodonín. Předešlé řízení, nebylo přezkoumáváno, a tudíž nelze ani vyloučit, že zdravotní stav nebyl posouzen v souladu s právními předpisy.

Žalovaný dále uvedl, že posudková komise MPSV se námitkou, týkající se neposouzení dle bodu g) bodu 1 části I přílohy k zákonu OZP zabývala. K tomu uvedla: „*Taxativně uvedené zdravotní postižení pod písmenem g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina- u posuzovaného PK MPSV neprokázala.*“

Žalovaný závěrem uvedl, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech a rozhodl v souladu se zákony a věcně správně. Navrhnul žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 9 odst. 1 zákona OZP *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžké sluchové postižení anebo těžké zrakové postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.* Podle § 9 odst. 2 *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.* Podle § 9 odst. 3 *za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok.* Podle § 9 odst. 4 *zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.*

Podle části I. bodu 4 této přílohy *za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla se považují*

a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i),

b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Podle části I. bodu 1 přílohy k OZP *za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje též: a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bérkách a výše, b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí, f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin, g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina, h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud*

tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm, i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s krátkým pahýlem bez možnosti oprotézování nebo exatrikulace v kyčelním kloubu.

Posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku osobám se zdravotním postižením je věcí odborně medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. Pro účely odvolacího správního řízení o přiznání takové dávky posuzuje zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Jak je uvedeno již shora, tak rozhodnutí správního orgánu o nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, a obdobně i rozhodnutí odvolacího správního orgánu, je závislé zejména na odborném lékařském posouzení. Pro potřeby správního řízení v I. stupni skutečnost, zda jde pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku o osobu s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, posuzují okresní správy sociálního zabezpečení, a tam kde bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení, posuzuje zdravotní stav pro účely odvolacího řízení správního Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při soudním přezkumu takového rozhodnutí soud neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek Posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.

V posuzovaném případě bylo správním orgánem I. stupně rozhodováno na základě posudku posudkového lékaře OSSZ Hodonín ze dne 8.8.2016 a následně v řízení o odvolání si žalovaný vyžádal posudek PK MPSV v Brně ze dne 23.11.2016. Především posouzení PK MPSV se vypořádává s celým zdravotním stavem žalobce, přičemž dospělo ke stejným závěrům jako posudkový lékař OSSZ Hodonín.

V **posudkovém zhodnocení** je pak mj. uvedeno, že se jedná o posuzované 6 ti leté dítě s prokázanou Duchenneovou svalovou dystrofií s opak. patologickými zlomeninami v rámci osteogenesis imperfekta, naposledy v roce 2015 2 zlomenina bérce LDK. Končetiny jsou bez paretického postižení, svalová síla je nízká v pletencích, pseudohypertrofie lýtek. Bez deformit končetin. V postojích bez titubací, chůze myopatická, kolébavá, po místnosti na krátkou vzdálenost schopný bez opory. Páteř s poruchou statodynamiky bez závažné poruchy funkce. Nosné klouby dolních končetin jsou volné. Horní končetiny jsou funkční. V posudkovém zhodnocení je pak i výslovně uvedeno, že *taxativně uvedené zdrav. postižení pod písmenem g) „těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina“ se u žalobce neprokázala.*

V **posudkovém závěru** je uvedeno, že žalobce není osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona OZP těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejedná se o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) a l) bodu 1 části I), přílohy k zákonu OZP, nejedná se ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4, části I) přílohy k zákonu OZP. Stav byl posouzen k 22.6.2016.

Soud k věci uvádí, že posudek byl vypracován PK MPSV zasedající v řádném složení za účasti předsedkyně komise a lékaře s odborností neurologie. Žalobce i jeho zákonná zástupkyně se zasedání komise zúčastnila. K objektivnímu posouzení zdravotního stavu PK MPSV provedla sama zdravotní prohlídku žalobce. Při vypracování posudku vycházela posudková komise z posudkového spisu OSSZ Hodonín, zdravotního posouzení ošetřující lékařky a z neurologických, kardiologických a rehabilitačních nálezů, osobní zdravotní prohlídky žalobce, vyjádření Pobočného spolku Kolpingova rodina a zprávy z pedagogicko-psychologického vyšetření SPC Kociánka Brno. V posudku byly hodnoceny i lékařské zprávy, na které žalobce odkázal v žalobě. Nebyla jen hodnocena zpráva Prof. MUDr. M. B., CSc. ze dne 27.1.2017, neboť ta byla vydána nejenom po termínu zasedání komise, ale i po datu vydání napadeného rozhodnutí. V této zprávě jsou shrnuty fraktury žalobce od jeho narození, molekulární genetika a denzitometrie skeletu- bederní páteř od 27.7.2012 do 27.1.2017. Jedná se tedy o přehled potíží žalobce, které provází jeho závažné onemocnění, avšak byly hodnoceny PK MPSV. Zasedání PK MPSV se zúčastnila i Mgr. J. K. z Kolpingovy rodiny (organizace, jejímž účelem je mj. i podpora rodin s handicapovaným dítětem), která poučila členy komise o charakteru onemocnění, komplikacích a způsobu léčby. Dle názoru soudu PK MPSV komplexně zhodnotila zdravotní stav žalobce, a to nejenom na základě lékařských zpráv, ale provedla i jeho zdravotní prohlídku. Posudek rovněž vyloučil žalobcem výslovně tvrzené zdravotní postižení pod písm. g). Odkazoval-li žalobce na posudek lékaře posudkové služby OSSZ Hodonín MUDr. J. K. ze dne 2.11.2015, tak soud souhlasí se žalovaným, že se jedná o dřívější posouzení a rovněž není zřejmé, zda posouzení zdravotního stavu bylo provedeno řádně a v souladu se zákonem, neboť posudek nebyl předmětem přezkumu žalovaného. Posudek je velmi strohý, není z něj příliš patrné podrobnější hodnocení zdravotního stavu žalobce. Zejména posouzení PK MPSV, kdy byla provedena i zdravotní prohlídka žalobce, mnohem podrobněji popisuje a hodnotí jeho zdravotní stav. Soud sice chápe obtížnou a složitou situaci žalobce, avšak sám nedisponuje potřebnými odbornými znalostmi, aby mohl provést hodnocení jeho zdravotního stavu. Současně však ani neshledal, že by posudek PK MPSV byl nedostatečný a odvolací orgán by z něj proto nemohl vycházet. Soud závěrem k věci dodává, že žalovaný vychází z odborného lékařského posouzení o zdravotním stavu, který je zjišťován k datu rozhodnutí žalovaného. Případné zhoršení zdravotního stavu může být ve věci příspěvkem na zvláštní pomůcku předmětem posouzení teprve na základě nové žádosti.

Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl, jak je ve výroku I. uvedeno.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta),

a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. a ani ji nepožadoval (výrok II. tohoto rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. října 2018

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.